

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2019. február

Körtáncban fogják énekelni: „Minden forrásom belőled fakad”

Közeledik a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, amely a plébániai közösség számára feladatot is jelent: Az Eucharisztia végtelen gazdagságából felismerni azokat az üzeneteket, amelyek most, a XXI. század kezdetén hozzánk szólnak. Ezért azt a feladatot tűztük magunk elé, hogy az Újlaki Hangok minden egyes számában ezekről a titkokról elmélkedjünk, megosztva ezzel egymás között tapasztalatainkat, örömeiket, élményeinket, amelyeket az Úr oltára közelében átéltünk.

Első alkalommal magáról a hívogató idézetről elmélkedünk: „Minden forrásom belőled fakad” (Zsolt 87,7). A zsoltáros a babiloni fogság utáni fellelkesült állapotot írja le. Izrael bízik abban, hogy új, jobb korszak kezdődik: A pogány népek is felismerik Isten dicsőségét és zarándokolnak Sion hegyére. Ezért is mondjuk úgy: zarándokzsoltár. Az Úr pedig bejegyzí ezeket a pogány népeket az élet könyvébe, vagyis befogadja őket. Ma úgy is mondanánk, hogy minden ember és nép számára megjelenik az üdvösség egyetemes távlata. A szent író ezt a gondolatot a

„körtánc” képével írja le, amelybe mindenki bekapcsolódhat.

A népek egysége, "közös tánca", amelyben a résztvevők a mozdulataikból is megértik egymást, ma is álom a békére vágyó emberek számára. A zenét, amelynek hangjai a szív mélyének vágyaiból fakadnak, nagyon sokszor fegyverek zakatolása és emberek jajkiáltása nyomja el. Valóban, azok az emberek, akik csak önös céljaikra, érdekeikre figyelnek, elnyomhatják magunkban azt a belső dallamot, melynek forrása felülről jön, Isten szeretetéből fakad. Melynek szólító szava azokat is a "körtáncba" hívja, akik talán nyomorúságos helyzetük miatt nem gondoltak rá, hogy örömeikben táncoljanak.

Az Eucharisztia ünneplésére készülünk. Induljunk meg a forrás vizéhez, amelyre szomjazunk, és amelynek csobogását a lelkünkben hallhatjuk. Bízunk abban, hogy a Forrásnál, Isten közelében megtisztulva egymásra találunk.

Ferenc atya

január 15.

Szülinapi mise

Ünnepi mise volt Újlakon. Születésnapot köszöntöttünk, a tizenharmadikat. Emberi években számolva tinikor, de szülinaposunk esetében érett kornak számít már. A Mária Rádiót köszöntöttük hálaadó szentmisével, magyarországi elindulásának tizenharmadik évfordulóján.

A misét Lépes Lóránt atya, a Mária Rádió műsorigazgatója mutatta be, a szentbeszédet (vagy köszöntőt?) Ferenc atya mondta. Beszédében szó esett visszatekintésről, emlékezésről, és hálaadással is. Teljes joggal, hiszen a rádió indulása óta van önálló műsora. Mégis inkább az előtekintésre biztatott, hiszen Isten segítségével és emberi közreműködéssel a rádióknak van, kell, hogy legyen jövője. Egészen bizonyosan így van ez, ha a rádió „névadójára”, Máriára tekintünk. Az ő példája nyomán a mi feladatunk is Isten szavának meghallása, elfogadása, hordozása és továbbadása. Minden keresztényé, de a Mária Rádió egyenesen ezért

született. Világcsalád tagja, de küldetése erre a kis országra szól elsősorban. Ennek akar megfelelni nap mint nap, minden műsorával. Megszólít mindenkit, csendesen, kitartóan és hitelesen.

Ha valaki talán nem tudja, a Mária Rádió minden intézményes támogatás nélkül működik, reklámbevétele sincs, kizárólag a hallgatók áldozatvállalása élteti. Anyagilag is, és működésében is, hiszen rengeteg odaadó önkéntes dolgozik ott.

Értékes és sokszínű műsorrendjében az imától a szentmiséig (Újlakról is rendszeresen közvetít!), a riporttól a lelkiséig, a tanúságtételtől a tanítási rengeteg mindent találunk. Mindenki meglelheti a neki valót. Érdemes hallgatni. És ha valaki teheti, támogassa a rádiót akár anyagilag, akár munkával. Megérdemli.

Isten éltesen még nagyon sokáig, Mária Rádió!

jéjé

2019. január 25-én, pálfordulás napján
az esti szentmise szándéka a következő volt:
Az üldözött keresztények üldözőiért

Egy régóta vágyott esemény valósulhatott meg. Különösen azóta vágytam erre, mióta 2014. augusztus 6-án a ninivei fennsíkon 120 ezer keresztény testvérünknek kellett egy éjszaka alatt elhagyni az otthonát, mert az Iszlám állam terroristái behatoltak a városaikba és az életükre törtek.

Szent Pál apostol megtérése azt az üzenetet is hordozza, hogy az üldözöinkért is imádkoznunk kell. Testvéreink üldözőiért is. Az Úr Jézus adta minta után hatékony segítség lehet számunkra Pál példája is az ellenségszeretet gyakorlásában.

Gondoljunk bele, testvérek: Bármennyi pénzt küldhetünk az üldözötteknek, ha a legalapvetőbb szellemi segítséget, a harcot és a közös lelki teherhordozást nem vállaljuk igazán és együtt érző egységben, akkor nem az alapot erősítjük. Akkor házat építünk biztos alap nélkül.

Látjuk, hogy a háborúkat nem a csatatereken, hanem a városokban vívják, ahol a civilek, a harcolni nem tudók és általában nem is akarók élnek. Ahol otthonok és családok vannak. Mennyi ártatlan áldozat! Főleg gyermek és asszony. A gyengébbek viselik a hatalmasok, a látszólag erősek lelki gyengeségének, nyomorának súlyos következményeit.

Nyitunk humanitárius folyosókat. Humanitárius módon segítünk. De nyitunk-e hatékony folyosót a kegyelemnek? Krisztusi módon is segítünk-e? A lelkekért aggódva?

A názáreti Jézus példájából merítve? A pénzügyi alapok mellett merítve az Anyaszentegyház kincseiből, az üdvösség forrásaiból is? Az üdvösséért, amelyre

minden ember hivatott. „Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és eljusson az igazság ismeretére.”

Hiszen ha jelentős anyagi segítséget is adunk a háború és üldöztetés sújtotta térségekbe, a szenvedő közösségeknek – ami nagyon fontos –, de emellett lelki háttérrel és fedezéssel nem adunk, lelki adományt nem gyűjtünk, azaz minden nyomor igazi okát, a szellemi bajokat nem törekszünk gyógyítani, az embertelen ideológiákat nem oldjuk fel Isten fegyverzetével, akkor lyukas tömlőbe töltjük a drága vizet.

Maguk üldözött testvéreink mondják: Annál többet nem tehetünk, mint ha imádkozunk az ellenséges érzületűek megtéréseért.

Legyen a január 25-i esemény kezdet és vég egyben. Kezdet az egyre inkább kibontakozó testvéri együtt szenvedésnek, com-passiónak, közös imának. És legyen a vége a közönynek és ítélkezésnek. Vége az elap-rózódásnak, hogy a sok mindennel törődő és jó szándékú tettek mellett a legszükségesebbet is lássuk és vágyjuk.

Küzdjünk, de ne a test és a vér ellen. Ne csak azokért, akiket szeretünk, vagy akik minket szeretnek. Küzdjünk szelíden, mégis állhatatosan. jézusi módon. Cselekedjünk a keresztény tapasztalat, közös kincsünk birtokában, minden ember üdvösségeért.

„Milyen szép a mennyei és a földi Egyház egysége! Amint szent Teréz mondta: Ti már győztetek, mi még harcolunk, de egyek vagyunk Isten dicsőségére.” (Vianney Szent János)

Szilvási Zalán

január 21–25.

Együtt, szeretetben

„Az igazságra és csakis az igazságra törekedj”. Ezzel a Mózes ötödik könyvéből való idézettel készítették elő az idej közös imádkozást Indonéziában élő keresztény testvéreink.

Évek óta találkozunk egymással a környékbeli templomokban, már vannak kedves ismerőseink, akikkel szeretettel elbeszélgetünk. Van közös öröm, vannak hasonló gondok. Tudunk együtt imádkozni, énekelni, ünnepelni. Minden pap és lelkész egy másikkal a templomában hirdeti ígét. Tanulunk beszédükből, tanulunk lelkesedésükből. Nagyon jó közösen énekelni a gondosan előkészített alkalmakkor. Közös a bűnbánat, a Miatyánk, a Hiszekegy, az áldás.

Megcsodáltuk a fiatalok részvételét, éneklését és zenélését a szaléziaknál és a metodistáknál. Bárcsak máshol is lennének és szereplnének hasonló fiatalok!

Ima és ének után barátságos összejövetelekre került sor sütemény és tea, netán némi borocska mellett. Gőgnek, a másik lenézésének nyoma sincs, hála Istennek. Csupa szerető, mosolygó arc vett minket körül. Jó néhányan idős koruk dacára is eljöttek, pedig hideg volt az idő.

Református testvéreinknél nagyszerű hangversenyben is részünk volt az Óbudai Kamarazenekar jóvoltából. Köszönet nekik is, és mindazoknak, akik csendes háttér munkával előkészítették az alkalmakat, a vendéglátást, akik gondoskodtak a takarításról.

A legfontosabb persze az volt, hogy minden Jézus nevében, minden az Ő kedvéért történt, aki imádkozott értünk, hogy mindnyájan egyek legyünk.

Mné Kosztolányi Erzsébet

Gyilkosság

„Ne ölj!” MTörv 5,17

Ezt olvasva a magzatgyilkosság meg az eutanázia jut az eszünkbe, esetleg Jézus hegyi beszéde, amelyben a haragról szól. Pedig ennél is többről van itt szó. Nem attól kell félni, mondja Jézus, aki a testet megöli, hanem aki a testet és a lelket a pokolra juttatja. És ezt sajnos magunk is elkövethetjük, csak annyi kell hozzá, hogy rosszkor mondjunk rosszat, vagy mutassunk rossz példát. Mert akár akarjuk, akár nem, minták vagyunk. Gyermekeinknek, családtagjainknak, szomszédainknak,

munkatársainknak, mindenkinek, aki tud kereszténységünkről. Ha pedig csalódást okozunk, akkor mindjárt fölhangzik: hát ilyenek a keresztények, hát én nem akarok ilyen farizeus lenni. És ilyenkor a mosdóvízzel repül a gyerek is: vallás, Isten, erkölcs.

Hát ez is benne van az ötödik parancsolatban. Ne adjunk rossz példát, mert az rombol.

Balthazár Zsolt

január 20.

Újoncként a Szent Margit-miséén

Megrendültség. Ha egy szóval kellene leírnom, mi az, ami kézzelfogható és tapasztalható volt azon a fehérbe öltözött januári, mégis valahogy nagyon is tavaszi napon, akkor ez volna. Megrendülve álltunk sokan. Ady Endre soraival próbálom meg kifejezni, amit nehéz leírni is: *Napsugarak zúgása amit hallok, / számban nevednek jó íze van, / szent mennydörgést néz a két szemem, / Istenem, Istenem, Istenem.*

Biztos, hogy sokak szájában jó ízű volt a név. Láttam az arcokon. Jézus neve, és az ő választottjának, a mi testvérünknek, Árpád-házi Margitnak a neve.

Nekem minden új volt, hiszen először vettem részt ilyen alkalmon. Itt először gondolkodhattam és merülhettem el hosszabban Margit tetteinek igazságában és életének üzenetében.

Bíboros atyánk jelenléte és szavai határozottan segítették ezt az elmerülést. Milyen fontos hangsúly volt beszédében: Krisztus szenvedése és keresztáldozata nem helyettesítő szenvedés volt az emberiség bűneiért, hanem helyettesítő *engedelmesség*, akár még a

szenvedés árán is. Maga Jézus idézi a prófétai mondást: „Irgalmasságot kívánok, és nem áldozatot.”

Mintha a tőlünk pár méterre folyó Duna jeges vizébe merülnék, ha arra a végsőig menő áldozatra és önmegtagadásra gondolok, amit Margit gyakorolt. De ugyanakkor mintha a minden jeget és gleccsereket is megolvasztó piciny gyertyalángba, csipkebokornyitűzbe tekintenék, ha Margit engedelmségére és szeretetére tekintek. Micsoda testvér adatott nekünk Krisztusban!

Három királyt utasított vissza. Háromszor mondott nemet. A háromszori nem egyben háromszori igen. Igen Jézusnak. Igen. Margit mert egy kritikus történelmi helyzetben bízni a kegyelemben és az Ige erejében az anyagi erőforrások és a diplomácia ereje előtt.

Most legalább olyan kritikus a helyzet a világban. Ma is igent kellene mondani neked, Uram. Érzem, ahogy Jézus igent mond nekem, aki ott állhattam oltára és főpapja mellett, és mindannyiunknak, a szentmise aznapi szövegeiben és a remény és jövő legszebb képében, az első sorban álló kicsinyekben, gyermekeinkben.

Ahogy sírját látom, és forgatom magamban üzenetét, úgy látom Margit személyét mint egy, a Duna partja mellé ültetett fát, amely nem táplálkozik a földből és a vízből, hanem fordítva: szüntelen táplálja Európa nagy múltú folyamát és talaját. Segíthet minket most, az Eucharisztikus Kongresszus készületi idejében rátalálni a gyökerre a forrásra. A legszükségesebb a számtalan megoldást kínáló, anyagilag telített, de lélekben fogyatkozó, mégis Urunk örök engedelmségétől megszentelt világban.

Szilvási Zalán
fotó Magyar Kurír

január 26.

Élménybeszámoló az óbudai ökumenikus bálról

Idén már negyedik alkalommal jöttek össze Óbuda keresztény közösségei, hogy együtt farsangoljanak egy zenés, táncos estén. Most is én képviseltem Újlakot a szervezők csapatában: a plakátokat és jegyeket készítettem el, valamint a tombola ajándékait szereztem be.

Január 26-án, szombaton este körülbelül 150 ember gyűlt össze az Óbudai Kulturális Központban, hogy együtt szórakozzanak, ismerkedjenek, egymás társaságában töltsenek el egy kellemes estét. Ez remekül meg is valósult!

Bajzáth Ferenc atya, majd Bús Balázs III. kerületi polgármester köszöntője után az Óbudai Göncöl Népdal Együttes táncosait láthattuk, amit egy modern

mozgásművészeti előadás követett. Kis szünet után a színpadot az Atlantisz Band lakta be, akik remek retro zenét játszottak a táncoló közönség nagy örömeire. A buli csak két rövid szünetre állt meg, de ekkor sem unatkozott senki, mivel jegyével mindenki részt vehetett a tombola-nyeremények sorsolásán. A húsz plusz egy díj ugyanennyi különböző nyerteshez került, akiken örömmel fedeztem fel egy közös vonást: az óriási mosolyt arcukon.

Végül mindenki kellemes fáradtsággal lábaiban és dr. Füzes Ádám esperes atya áldásával lelkében indulhatott haza. Jövőre is mindenkit szeretettel várunk!

Munkácsi Péter

Keresztény szófejtés

monostor, klastrom, kolostor, zárda

Fenti szavaink tulajdonképpen szinonimák, szerzetesi rendházak megjelölésére használjuk őket. Eredetük szerint görög, latin és magyar eredetűek. De ahogy az már lenni szokott, a különböző hangzású szavak között lassanként valamiféle jelentéskülönbség is kialakul.

A görög μοναχ (=monasz) főnév jelentése 'egy, egyed, egy szem', a μονοχ (=monosz) melléknév pedig 'egyedüli, egyetlen, magányos' – belőlük származott a μοναχος (=monakhosz) szó, amellyel a pusztaságban egyedül élő remetét illeték. Ezek a magányos férfiak azonban hamarosan közös otthonban folytatták elkülönülő életüket; lakóhelyüket görögül μοναστηριον-nak, latinul *monasterium*-nak, utóbb magyarítva *monostor*-nak nevezték.

Eletmódjuk elzártságát otthonuk másik latin neve, a *claustrum* is jelezte, amely a latin *claudere* 'zárni' ige

származékként 'elzárt hely, retesz, lakat' jelentésű. Ennek a latin szónak magyaros ejtése a klastrom, a mássalhangzó-torlódás feloldásával gyakran kalastrom, sőt kalastorom volt.

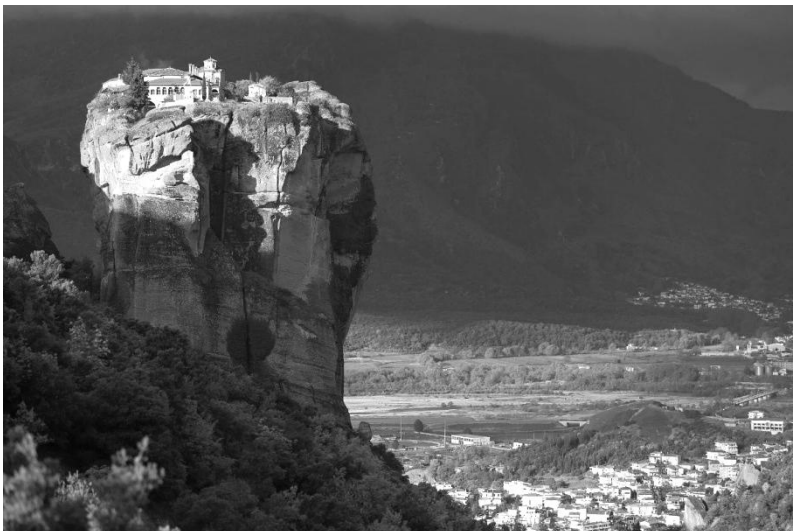
Az egyházi latin nyelv a rendház laikusok elől elzárt belső részét a két szó kombinációjával *claustrum monasterii*-nek, azaz a 'monostor kolostorá'-nak nevezte.

Nyelvújítóinknak nem sok fáradságába került a XVIII. század végén, hogy a klastrom szót a monostor hangzásához közelítve *kolostor*-rá formálják át. Kissé merészebb újításuk a zárda, amely részben a *claustrum* fordítása, részben azonban magyar szóképzés az óvoda, uszoda, sütöde stb. mintájára. (Igaz, *zároda lenne a következetesebb alak.)

Négy rokon értelmű szavunk közül a klastrom az elavultak kategóriájába került. A zárda egy ideje már csak női kolostort jelöl; a háború előtt az apácák működtette iskolát is nevezték zárdának. A másik két szó kialakulóban lévő különbségét a Wikipedia így határozza meg:

„A »kolostor« és »monostor« kifejezéseket mindmáig többnyire szinonimaként használják, de jelentésük elkezdett különválni. A monostor inkább a monasztikus rendek templommal egybeépített, kötött rendszerű telepét jelenti – az ilyen telepek a rend tagjainak minden élet-, hit- és gazdasági funkcióját (szállás, étkezés, ima, önellátó ipar, gazdálkodás) kiszolgálják. A kolostor viszont inkább csak a szerzetesek szállásépülete, amihez templom is csatla-kozhat (nem fontos egybeépíteni), de nincs komplett kiszolgáló egysége.”

Szaszovszky József

Meteora, Görögország

Ferenc pápa: A jó keresztény a nyolc boldogság szellemében él

A helyes keresztény életstílust a nyolc boldogságból tanulhatjuk meg: ne vádaskodjunk, legyünk alázatosak, és figyeljünk oda mások szenvedésére – figyelmeztetett Ferenc pápa január 21-én, hétfőn reggel a Szent Márta-házban bemutatott szentmisén.

Az evangélium, Isten szava az új bor, amit kaptunk, de ahhoz, hogy jó keresztények legyünk, újfajta viselkedést kell követnünk. Ezt a keresztényeket jellemző új életstílust a nyolc boldogságból tanulhatjuk meg. Az új bort tehát új tömlőbe kell tölteni, ahogyan azt Márk evangéliumának mai szakaszában (Mk 2,18–22) olvastuk.

„Abban az időben Keresztelő János tanítványai és a farizeusok böjtöltek. Ezért néhányan odamentek Jézushoz, és megkérdezték tőle: »Miért van az, hogy Keresztelő Jánosnak és a farizeusoknak a tanítványai böjtölnek, a tied meg nem böjtölnek?« Jézus így válaszolt: »Vajon böjtölhet-e a násnép, míg velük van a vőlegény? Amíg a vőlegény velük van, nem böjtölhetnek. De jönnek majd napok, amikor elviszik tőlük a vőlegényt. És akkor, azon a napon majd böjtölnek. Senki sem varr régi ruhára új szövetből foltot. Vagy ha igen, akkor az új szövet kiszakítja a régit, és a szakadás még nagyobb lesz. És új bort sem tölt senki régi tömlőbe; vagy ha mégis, a bor szétveti a tömlőt, és a bor is, meg a tömlő is tönkremegy. Az új bor új tömlőbe való.«

Ahhoz, hogy megértsük, milyen a keresztény életstílus, talán jobb lesz tisztáznunk, milyen viselkedést kell elkerülnünk – magyarázta a pápa. Három dolgot nevezett meg: a vádaskodást, a világiasságot és az önzést. A vádaskodás azoknak a hívőknek a stílusa, akik igyekeznek mindig vádolni valakit és leszólni másokat. Ez az önjelölt ügyészek stílusa, akik közben pedig nem veszik észre, hogy ez az ördög stílusa: a Bibliában az ördög a „nagy vádló”, aki mindig megvádolja a többieket. Ez divat köztünk, de így volt Jézus idejében is, aki többször megrótt a vádlókat: „Ahelyett, hogy a szálkát nézned a másik szemében, vedd észre a gerendát a magadéban”; vagy „az vesse rá az első követ, aki maga is büntelen”. Tehát másokat vádolni és hibákat keresni nem keresztényi, nem „új tömlő” – figyelmeztetett a pápa.

Azok a katolikusok sem cselekednek jól, akik elmondják a Hiszekegyet, de hiúságban, gőgösen élnek, és anyagiasság, a világ szellemét követik, azt hiszik, hogy nincs szükségük senkire. Nekik üzeni Ferenc pápa: Az Úr új bort adott neked, de te nem cserélted le a tömlőket, nem változtattál. A világiasság sok-sok embert romlottá tesz! Jó emberek ők, de aztán belépnek a hiúság, a büszkeség, a magamutogatás szellemébe... Nincs meg az alázat, márpedig az alázat a keresztény életstílus része. El kell sajátítanunk Jézustól, a Szűzanyától, Szent Józseftől, mert ők alázatosak voltak.

És van még egy stílus, ami közösségeinkben jelen van, de nem keresztényi magatartás: az önzés, a közöny szelleme. „Jó katolikusnak hiszem magam, teszem a dolgom, de nem foglalkozom mások gondjaival. Nem törődöm a háborúkkal, a betegségekkel, a szenvedő emberekkel... még a felebarátommal sem.” Ezt a képmutatást vetette az írástudók szemére Jézus.

Akkor tehát milyen az igazi keresztény stílus? A nyolc boldogságban keresendő: szelíd, alázatos, türelmes a szenvedésben, szereti az igazságot, képes elviselni az üldöztetést, nem ítélkezik mások felett... Ilyen a keresztény életstílus. Ha meg akarod tudni, milyen a keresztény stílus, hogy ne ess a vádaskodó, világias és önző stílus csapdájába, akkor olvasd a nyolc boldogságot! – javasolta a pápa. – Ez a mi stílusunk, a boldogságok jelentik az új tömlőt, az eljövendő utat. Ahhoz, hogy jó keresztények legyünk, tudnunk kell a szívünkkel imádkozni a Hiszekegyet, de a Miatyánkot is – zárta hétfő reggeli homíliáját Ferenc pápa a Szent Márta-házban.

Forrás: Vatikáni Rádió

Fotó: Vatican News

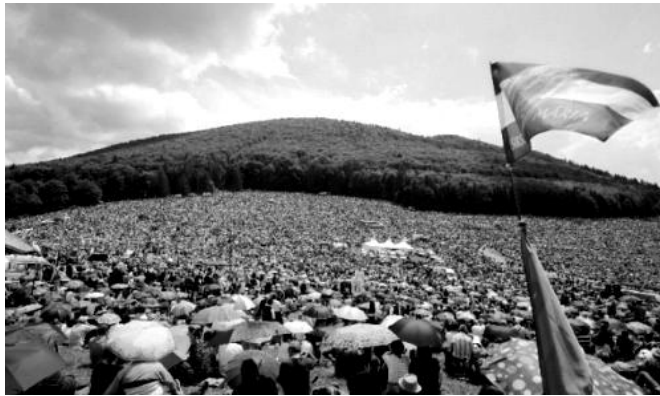
Magyar Kurír, 2019. január 21.

Az MKPK közleménye a Szentatya csíksomlyói látogatása kapcsán

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai örömmel fogadták az erdélyi püspökök meghívását a Szentatya, Ferenc pápa romániai látogatása alkalmából. A meghívásnak hálás szívvel teszünk eleget.

Bátorítjuk a magyarországi híveket és minden jóakarátú embert, hogy minél többen köszöntsük együtt a Szentatyát a csíksomlyói Szűz Mária-kegyhelyen, azon a földön, amely nekünk is kedves, és

ahol a történelem folyamán először tesz látogatást Szent Péter utóda.

Imádkozzunk együtt a Szentatyával Csíksomlyón június 1-jén, azon a napon, amelyet idén fogadalmi búcsúnak is nyilvánítottak. Kérjük mindnyájunk számára a Segítő Szűz Mária közbenjárását.

Budapest, 2019. január 28.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

Fotó: MTI

Családi események januárban

Halottaink:

Imre Józsefné Brigitta (84), Dunai Antalné Mária (91)

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

csütörtök: az esti szentségimádás alatt

péntek: az esti szentmise előtt

vasárnap: 10⁰⁰ - 10³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmise után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap esetén a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap 27-én zsolozsmát imádkozunk az esti szentmise előtt Szent Margit tiszteletére.

Együtt imádkozzuk a teljes rózsafüzért minden hónap első keddi napján 16 órától a Szent Margit teremben. (Bejárat a Bécsi útról, az iroda felől.)

Minden hónap harmadik szerdáján az esti szentmise után Balthazár Zsolt bibliaórát tart a plébánián.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

hétfőn és pénteken 10⁰⁰-tól 12⁰⁰ óráig,

kedd, szerda, csütörtök : 16⁰⁰-tól 18⁰⁰ óráig.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sarlós Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Szerkesztő: Szaszovszky József, műszaki szerkesztő: Balogh András

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános